

Odluka:

Rev 2443/2019-2

Zbirni podatci

Broj odluke: Rev 2443/2019-2
ECLI broj: ECLI:HR:VSRH:2020:5421
Datum odluke: 01.09.2020
Vrsta odluke: Rješenje
Vrsta predmeta: Građanski - revizija
Odjel: GRAĐANSKI ODJEL
[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Rev 2443/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 2443/2019-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Jadranka Juga predsjednika vijeća, Katarine Buljan članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, Branka Medančića člana vijeća, Gordane Jalšovečki članice vijeća i Damira Kontreca člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja P. d.d., Z., OIB: ..., zastupanog po punomoćniku G. J. L., odvjetniku u Odvjetničkom društvu J. L. M. j.t.d. u Z., protiv tuženika D. d.d., Z., OIB: ..., radi isplate, odlučujući o reviziji tužitelja protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-8520/2015-3 od 30. siječnja 2019., kojim je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu broj P-12/15 od 27. srpnja 2015., u sjednici održanoj 1. rujna 2020.,

r i j e š i o j e:

Revizija se odbija kao neosnovana.

Obrazloženje

Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-8520/2015-3 od 30. siječnja 2019. potvrđeno je rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu broj P-12/15 od 27. srpnja 2015. kojim je odbacena tužba tužitelja podnesena protiv tuženika 7. prosinca 2012., a čijim tužbenim zahtjevom je traženo da se tuženiku naloži isplatiti tužitelju iznos 629.183,03 kn.

Protiv drugostupanjskog rješenja tužitelj je podnio reviziju pobijajući ga iz razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka te pogrešne primjene materijalnog prava, predloživši ukidanje obih nižestupanjskih rješenja i vraćanje predmeta prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Na reviziju nije odgovoreno.

Revizija nije osnovana.

Postupajući prema odredbi čl. 392.a st. 1. u vezi s odredbom čl. 400. st. 1. i 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 57/11, 25/13 i 89/14 - dalje: ZPP), a koje se na temelju odredbe čl. 117. st. 4. u vezi s odredbom čl. 78. i čl. 86. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 70/19 - dalje: ZID ZPP) primjenjuju na ovaj spor, Vrhovni sud Republike Hrvatske je u povodu revizije tužitelja ispitao pobijano rješenje samo u onom dijelu u kojem se ono pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

Suprotno revizijskim navodima pobijano drugostupanjsko rješenje sadrži razloge o odlučnim činjenicama, baš kao i valjano obrazloženje razloga zašto je odbijena kao neosnovana žalba tužitelja protiv prvostupanjskog rješenja o odbačaju tužbe, zbog čega nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, kao ni bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi s odredbom čl. 375. st. 1. i čl. 399. st. 1. ZPP-a.

Polazeći od stanja ovog spisa predmeta i u njemu nespornih činjenica:

- da je tužitelj 7. prosinca 2012. podnio tužbu protiv tuženika, a radi isplate iznosa 629.183,03 kn, kojeg tužitelj potražuje od tuženika na temelju poslovnog odnosa među strankama nastalog sklapanjem Ugovora broj 458-K1/08-800178-IZG od 20. studenoga 2008.,
- da je rješenjem Nagodbenog vijeća Financijske agencije od 20. prosinca 2012. pokrenut postupak predstečajne nagodbe nad tuženikom, nakon čega
- da je rješenjem od 30. siječnja 2013. prekinut postupak u ovoj pravnoj stvari,
- da je predstečajni postupak nad tuženikom okončan sklapanjem predstečajne nagodbe odobrene od strane Trgovačkog suda u Zagrebu 29. siječnja 2014., a koja odluka je postala pravomoćna 14. veljače 2014., nakon čega
- da je prekinuti postupak u ovoj pravnoj stvari nastavljen 23. siječnja 2015., s time
- da je tužitelj 29. siječnja 2015. obavijestio sud da utuženu tražbinu, a koju potražuje u ovom postupku, nije prijavio u postupku predstečajne nagodbe, nakon čega
- da je prvostupanjski sud rješenjem od 27. srpnja 2015. odbacio tužbu tužitelja kao nedopuštenu,

drugostupanjski sud je pobijanim rješenjem potvrdio prvostupanjsko rješenje o odbačaju tužbe izrazivši pravno shvaćanje da u situaciji kao što je ova: kada je tražbina tužitelja nastala i u odnosu na nju je podnesena tužba prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe nad tuženikom, a tužitelj kao vjerovnik ovu tražbinu nije prijavio u postupku predstečajne nagodbe, zbog čega ista nije ispitana ni obuhvaćena predstečajnom nagodbom, se ima smatrati da nije proveden zakonom predviđeni postupak ostvarivanja prava podnošenjem prijave u postupku predstečajne nagodbe nad tuženikom, zbog čega da je tužba pravilno odbačena na temelju odredbe čl. 282. st. 1. ZPP-a.

Osporavajući pravilnost drugostupanjskog rješenja tužitelj u reviziji ustraje u shvaćanju da u konkretnom slučaju, a obzirom na sadržaj odredbe čl. 70. st. 2., čl. 71. i čl. 81. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, te činjenice da je tužitelj tražbinu utužio prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe nad tuženikom, nema primjene odredbe čl. 282. st. 1. ZPP-a, a time ni mogućnosti odbačaja tužbe.

Prema odredbi čl. 81. st. 3. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine", broj 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13 - dalje: ZFPPN), a prema kojoj će sud u parničnim postupcima u odnosu na tražbine vjerovnika utvrdene u postupku predstečajne nagodbe i obuhvaćene predstečajnom nagodbom, u odnosu na tu tražbinu odbaciti tužbu, što znači da tom odredbom dakle nije izrijekom obuhvaćena i pravna situacija kao što je konkretna: da je parnica pokrenuta prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe, a za koju tražbinu vjerovnik nije podnio prijavu niti ju dužnik uvrstio u popis obveza prema vjerovnicima, zbog čega ona i nije bila obuhvaćena predstečajnom nagodbom.

No kako to pravilno ocjenjuje drugostupanjski sud, ovu pravnu prazninu iz ZFPPN, potrebno je nadomjestiti smislenim tumačenjem odredbe čl. 81. st. 3. tog Zakona, a sve polazeći od svrhe predstečajne nagodbe propisane odredbom čl. 20. ZFPPN, a to je da se dužniku koji je postao nelikvidan ili insolventan omogućući financijsko restrukturiranje na temelju kojeg će postati likvidan i solventan, a vjerovnicima omogućući povoljniji uvjeti namirenja njihovih tražbina od uvjeta koje bi vjerovnik ostvario da je protiv dužnika pokrenut stečajni postupak.

Upravo polazeći od navedenog, a kada je tužitelj kao vjerovnik tuženika imao mogućnost u otvorenom postupku predstečajne nagodbe nad tuženikom kao dužnikom, prijaviti svoju tražbinu iz ovog postupka, a čime bi ona bila obuhvaćena predstečajnom nagodbom, a što je nesporno tužitelj propustio učiniti, treba sagledati pravnu sudbinu tužbe tužitelja. Naime posljedica takvog postupanja tužitelja je ta da je njegova tražbina ostala neispitana te nije obuhvaćena predstečajnom nagodbom, dakle u zakonom propisanom postupku ostvarivanja prava, zbog čega je, a primjenom odredbe čl. 282. st. 1. ZPP-a tužba tužitelja pravilno odbačena.

Bespredmetan je prigovor tužitelja da su takvim postupanjem njemu uskraćeno pravo pristupa sudu u ostvarivanju njegovih imovinskih prava, a kada je tužitelj imao mogućnost, polazeći od odredbi ZFPPN kao posebnog zakona u odnosu na odredbe Zakona o obveznim odnosima u postupku predstečajne nagodbe nad tuženikom kao dužnikom prijaviti svoju tražbinu i realizirati svoja potraživanja koje je imao prema tuženiku kao dužniku, sve sukladno odredbama ZFPPN.

Slijedom navedenog reviziju je trebalo odbiti kao neosnovanu sve na temelju odredbe čl. 393. u vezi s odredbom čl. 400. st. 3. ZPP-a.

Zagreb, 1. rujna 2020.

Predsjednik vijeća:
dr. sc. Jadranko Jug, v.r.